

РЕШЕНИЕ

№ 3377

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **2456** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, [улица], чрез адв. А. Т. - Софийска, срещу Решение № ПАМ-2/27.01.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 57 от ЗЕВИ, чл. 78, ал. 2, т. 5, чл. 201, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1, б „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни писмени разпореждания: 1/Считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да преустанови незаконосъобразната практика, с която изисква допълнителна информация на основание чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6, извън нормативно установената по чл. 88 от Наредба № 6; 2/Считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да издава становище за допустимост съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 10 от Наредба № 6; 3/В едномесечен срок от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да изготви и представи в Комисията процедура, която да гарантира спазването на срока по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6; 4/В седемдневен срок след изпълнение на разпореденията по т. 3, „Електроразпределение Север“ АД да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния

закон и целите на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Излага подробни доводи в писмени бележки.

Административен съд София-град, III отделение, 79 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпили в Комисията за енергийно и водно регулиране (Комисията, КЕВР) жалби, свързани с подадени искания за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от ВЕИ със Заповед № 3-Е-1134/15.08.2022г. /л.168 от делото/ на председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране била разпоредена проверка на дейността на „Електроразпределение Север“ АД (електроразпределителното дружество, дружеството, Е. Север) за изпълнение на условията на издадената му Лицензия № Л-138-07/13.08.2004г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Проверката обхващала периода от 01.07.2020г. до 31.12.2021г. и касаела: постъпили искания за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от ВЕИ на територията на дружеството в периода от 01.07.2020г. до 31.12.2021г. и постъпили в същия период жалби, свързани с подадени искания за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от ВЕИ на територията на „Електроразпределение Север“ АД, предприети мерки и постигнати резултати, както и изпълнение на дадени задължителни указания от Комисията.

Съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 1 от Закона за енергетиката за резултатите от извършената проверка е съставен Констативен протокол № Е—11 от 12.12.2022г. /л.131-137 от делото/, в който са обективирани констатациите и изводите на извършилата проверката комисия. Същият е връчен на 14.12.2022г. на г-н С. С., упълномощен представител на „Електроразпределение Север“ АД /л.137-138 от делото/. В законоустановения срок дружеството не е представило обяснения.

Изготвен е Доклад с вх. № Е-ДК-117/24.01.2023г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, в който са отразени направените във връзка с проверката констатации на проверяващия екип и са направените следните изводи:

Констатирани са 5 случая, в които дружеството не се е съобразило с предоставените му официални документи, издадени от надлежни административни органи, удостоверяващи обстоятелството, че в имотите има изградени и въведени в експлоатация по съответния законов ред сгради в резултат на което не е издало становища за условията и начина на присъединяване в законоустановения срок. С горното „Електроразпределение Север“ АД е нарушило разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от ЗЕВИ, като е осъществило състава на чл. 60а от ЗЕВИ. За констатираните нарушения на Е. Север са съставени и връчени 5 бр. актове за установяване на административни нарушения.

Комисията е установила и една процедура, при която дружеството не е изпратило писмена покана за договор в срока по чл. 59, ал. 5 от Наредба № 6, като за констатираното нарушение е съставен 1 бр. АУАН.

От предоставените доказателства от страна на дружеството в хода на извършената проверка съгласно заключението на проверяващата комисия е установено, че Е. Север не издава становище за допустимост съгласно разпоредбата на чл.80, ал.10 от Наредба № 6 . Липсата на издадено становище за допустимост води до невъзможност да се извърши обективна преценка относно спазването на срока за издаване на становище за условията и начина на присъединяване. В тази връзка е направено предложение комисията да даде писмено разпореждане Дружеството да издава становище за допустимост съгласно разпоредбата на чл. 80, ал.10 от Наредба № 6.

На следващо място според заключението по приключилата проверка Е. дружество е изисквало документи и информация, които не са нормативно регламентирани, което е довело до забавяне на процедурата по присъединяване и не е насрочвало дата за установяване на годността за ползване на обекта за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и съответствието му с техническите параметри и изисквания от договора за присъединяване, в срока по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6. В тази връзка е направено предложение комисията да даде писмени разпореждания „Електроразпределение Север“ АД да преустанови незаконосъобразната практика, с която изисква допълнителна информация на основание чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6, извън нормативно установената по чл. 88 от Наредба № 6.

Последно проверката е констатирала, че дружеството не изпълнява вмененото му в чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6 задължение да насрочва дата за установяване годността за ползване на обекта за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и съответствието му с техническите параметри и изисквания от договора за присъединяване, поради което е предложено Комисията да разпорежи дружеството да изготви и представи в Комисията процедура, която да гарантира спазването на срока по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6. Представен е съответен проект на решение.

На 27.01.2023г. е проведено закрито заседание на КЕВР на което докладът е приет.

От комисията е прието процесното Решение № ПАМ-2/27.01.2023г. с което на основание чл. 57 от ЗЕВИ, чл. 78, ал. 2, т. 5, чл. 201, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1, б „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни писмени разпореждания: 1/Считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да преустанови незаконосъобразната практика, с която изисква допълнителна информация на основание чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6, извън нормативно установената по чл. 88 от Наредба № 6; 2/Считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да издава становище за допустимост съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 10 от Наредба № 6; 3/В едномесечен срок от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да изготви и представи в Комисията процедура, която да гарантира спазването на срока по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6; 4/В седемдневен срок след изпълнение на разпорежданията по т. 3, „Електроразпределение Север“ АД да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им.

По делото е постъпила и приета цялата административна преписка.

Административен съд София-град, III отделение, 79 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност

с оглед на което се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

С оспорваното Решение № ПАМ-2/27.01.2023г. на КЕВР на проверяваното дружество „ЕР Север“ АД е наложена принудителна административна мярка, уредена в ЗЕВИ. Анализа на разпоредбите на чл. 22 и чл. 23 от ЗАНН и съвкупното им тълкуване с разпоредбата на чл. 57, ал. 2 от ЗЕВИ обосновава извода, че досежно производството, редът и начинът на прилагане на уредената в чл. 57, ал. 1 от ЗЕВИ принудителна административна мярка приложимият закон е Законът за енергетиката (ЗЕ).

Принудителната административна мярка е важно средство, както за защита на правата и законните интереси на гражданите и други правни субекти, така и на интересите на държавата и обществото. В тази връзка, съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗЕ, Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии. Чл. 77, ал. 2 от ЗЕ предвижда, че в изпълнение на контролните си правомощия комисията извършва проверки чрез упълномощените от нея лица, както и налага принудителни административни мерки /ПАМ/. Аналогични правомощия, а именно за налагане на ПАМ, са предвидени и в чл. 201, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗЕ. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на неговата компетентност при спазване на изискванията на чл. 59 от АПК, същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, с оглед на което същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Съобразно чл. 77, ал. 2 от ЗЕ, КЕВР е извършила проверка чрез определена от председателя работна група. Последната е изготвила доклад, приет на закрито заседание от КЕВР. Съставен е Констативен протокол № Е—11 от 12.12.2022г., съгласно разпоредбата на чл.80, ал. 1 от ЗЕ, като същият е връчен на упълномощен представител на дружеството. Изготвен е Доклад с вх. Доклад с вх. № Е-ДК-117/24.01.2023г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ приет от КЕВР на закрито заседание. С оглед на горното съдът намира, че в административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са изискванията на чл. 202, ал. 1 от ЗЕ, който регламентира, че принудителните административни мерки по чл. 201 се прилагат въз основа на констативен протокол, съставен от лицата, имащи право да упражняват контрол по този закон, с писмено мотивирано решение на комисията.

Съгласно чл. 57 от ЗЕВИ, Комисията за енергийно и водно регулиране прилага принудителни административни мерки, когато установи, че контролираните по този закон лица, техните служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции в тях или сключват сделки за тяхна сметка, са извършили или извършват действия, с които: 1. нарушават разпоредби на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му и на актове на комисията; 2. застрашават сигурността на енергийната система, интересите на обществото или на потребителите на електрическа и топлинна енергия и природен газ или на други енергийни предприятия; 3. нарушават условията за извършване на лицензионната дейност; 4. възпрепятстват упражняването на контролна дейност от комисията. Според ал. 2 на същата разпоредба, принудителните административни мерки по ал. 1, производството по налагането и обжалването им се уреждат в глава тринадесета от Закона за енергетиката.

Съгласно чл. 201, ал. 1, т 1 от ЗЕ, Комисията или министърът на енергетиката

прилагат мерките по ал. 2, когато установят, че контролираните по този закон лица, техните служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции в тях или сключват сделки за тяхна сметка, са извършили или извършват действия, с които нарушават разпоредби на този закон, на подзаконовите актове по прилагането му, на актове на комисията и на министъра на енергетиката. Според ал. 2, т. 1, б. „а“ от същата разпоредба, в случаите по ал. 1 с цел предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и за отстраняване на вредните последици от тях, комисията или министърът на енергетиката или упълномощените от тях лица съобразно компетентността им налагат следните принудителни административни мерки: разпореждат писмено преустановяване извършването на определени действия или за задължително предприемане на такива действия в определен срок.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че за да бъдат законосъобразни процесните ПАМ, следва при извършената от КЕВР проверка по изпълнение на условията на лицензия № Л-138-07/13.08.2004г. за извършване на дейността „разпределение на електрическа енергия“, да са безспорно установени извършени от електроразпределителното дружество действия, с които се нарушават разпоредби на ЗЕ или на подзаконови нормативни актове по неговото прилагане.

В чл. 23 от ЗЕВИ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на ел. енергия от ВИ, следва да процедурат. Разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгл. т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници /ВИ/ с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

Редът и начинът за присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, т.1 от ЗЕВИ са уредени в Глава Пета от Наредба № 6. С т. 1 от диспозитива на решението на електроразпределителното дружество са дадени указания „да преустанови незаконсъобразната практика, с която изисква допълнителна информация на основание чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6, извън нормативно установената по чл. 88 от Наредбата“. Горните указания са дадени във връзка с 5 случая предмет на проверката, в които е установено, че дружеството е изисквало от съответния заявител по процедурата да представи „схема на разположение на централата по стрингове съобразно разположението на имота и застрояването в него“. Комисията е мотивирала горното с твърдението, че чл. 88 от Наредбата изчерпателно регламентира съдържанието на искането за проучване и начина на присъединяване, както и документите, които следва да се прилагат към него, сред които според нея явно не фигурира подобна схема. Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с последното.

Разпоредбата на чл. 88, ал. 2 от Наредбата регламентира абсолютно задължителните приложения към всяко заявление и това са:

1. документ, удостоверяващ правото на собственост/друго вещно право върху имота/сградата, върху които ще се изгражда ОПЕЕВИ;
2. договор за наем и нотариално заверено съгласие на собственика на имота/сградата/или решение на общото събрание на етажната собственост, когато искането се подава от наемател;

3. удостоверение или скица, удостоверяващи, че имотът се намира в урбанизирана територия;

4. описание на техническите данни на основните съоръжения и на ОПЕЕВИ съгласно изисквания раздел VI.

Последното изискване е регламентирано в препращата норма, която не съдържа изчерпателно реквизитите на това описание, а препраща за същите към раздел VI от Наредбата. Соченият раздел урежда техническите изисквания към обектите за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници при присъединяването им към разпределителната мрежа. В тази връзка съдът се съгласява с жалбоподателя, че пълнотата на тази информация от една страна е важна и необходима за конкретното извършване на проучване на съответния енергиен обект с цел неговата ясна локализация съобразно сервитутите на съществуващите енергийни съоръжения и точното определяне на условията за начина и мястото на присъединяване, както и с оглед приключване на проучването със съдържателно становище за условията за присъединяване. В сочената разпоредба не са лимитативно изброени определени по вид технически документи и това е напълно разбираемо с оглед спецификите на всеки казус и необходимостта от съответно проучване, включително и за съответствието на безопасно експлоатиране във връзка със Закона за енергетиката. Именно поради многообразието на възможните специфики за всеки казус законът предвижда правото дружеството да изисква както допълнителни информация и документи с цел отстраняване на неясноти по вече представените такива (чл.88, ал.6 от Наредбата), така и да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, свързана с правилата по чл.83, т.5 ЗЕ (чл.88, ал.3 от Наредбата).

При тези съображения, съдът приема, че оспорваното решение в частта му по т.1 е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С точка 2 от Решението на дружеството е разпоредено да издава становища за допустимост съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 10 от Наредба № 6.

Както бе посочено по-горе редът за присъединяване на обекти на електрическа енергия от възобновяеми източници е регламентиран в Глава Пета от Наредбата. Процедурата стартира с подаване на заявление до съответното енергоразпределително дружество като в чл.80 от Наредбата са посочени условията, на които същото следва да отговаря. В ал.10 от същия член е регламентирано задължението на съответното дружество да изготви и изпрати до заявителя становище за допустимостта

на заявлението му. Тази разпоредба е императивна.

Видно от представения констативен протокол, в хода на извършената проверка е установено, че „Електроразпределение Север“ АД не издава такива становища, поради което е дадено и съответното предписание. Съдът намира решението по тази точка за правилно.

Противно на наведените от дружеството възражения, Наредбата е действащия и приложим нормативен ред, а сочената разпоредба не е „мъртва“, поради което и същата следва да бъде стриктно прилагана. Последното както и ответникът правилно е отбелязал е необходимо и с оглед съблюдаване спазването на сроковете по ал. 13 на същия член.

По отношение на даденото в т. 3 от Решението предписание, Дружеството жалбоподател не е изложило каквито и да е съображения относно неговата правилност. С оглед служебното начало Съдът само ще отбележи, че не установява допуснати нарушения във връзка с това указание. Видно от представените материали, а и Дружеството не оспорва, че не изпълнява вмененото му в чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6 задължение да насрочва дата за установяване годността за ползване на обекта за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и съответствието му с техническите параметри и изисквания от договора за присъединяване, поради което правилно и законосъобразно Комисията е разпоредила дружеството да изготви и представи процедура, която да гарантира спазването на този срок.

По отношение на пространно изложените в жалбата възражения относно шестте случая, за които на дружеството е съставен АУАН, настоящата инстанция не следва да взема отношение, тъй като те не са предмет на настоящето производство, а следва да бъдат обсъдени в евентуалното производство по оспорване на тяхното санкциониране.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен в частта по т. 1, като издаден в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата в тази част като основателна следва да се уважи. В останалата част, с която по т. 2, т. 3 и т. 4 на енергоразпределителното дружество са дадени писмени разпореждания Решението е законосъобразно и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на страните се дължат разноски пропорционално на уважената и съобразно отхвърлената част от жалбата. Жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноски за

заплатена държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 2670лв. съгласно договор за правна защита или общо в размер на 2720 лева. В съдебно заседание представителят на ответната страна своевременно е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което след като съобрази фактическата и правна сложност на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът намира за основателно, поради което възнаграждението за адвокат следва да бъде определено в минимален размер, който съобразно чл.8, ал.3 от НАРЕДБА за минималните адвокатски възнаграждения е 1000лева. В този случай общата сума на признатите разноски възлиза на 1050 лева, от които съобразно уважената част от жалбата, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят 1 от общата сума или 262, 50 лева.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се определят разноски в размер на по 100,00 лв. Съобразно отхвърлената част от жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 75 лв., представляващи 3/4 от претендираната сума.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 79 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПАМ-2/27.01.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 57 от ЗЕВИ, чл. 78, ал. 2, т. 5, чл. 201, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1, б „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ **в частта по т.1 от същото**, с което на „Електроразпределение Север“ АД са дадени задължителни указания считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да преустанови незаконосъобразната практика, с която изисква допълнителна информация на основание чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6, извън нормативно установената по чл. 88 от Наредба № 6.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, [улица], чрез

адв. А. Т. – Софийска в останалата ѝ част срещу т.2, т.3 и т.4 от Решение № ПАМ-2/27.01.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 57 от ЗЕВИ, чл. 78, ал. 2, т. 5, чл. 201, ал. 1, т. 1, ал. 2, т. 1, б „а“, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ, с които на на „Електроразпределение Север“ АД са дадени задължителни указания 2/Считано от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да издава становище за допустимост съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 10 от Наредба № 6; 3/Вдномесечен срок от получаване на решението, „Електроразпределение Север“ АД да изготви и представи в Комисията процедура, която да гарантира спазването на срока по чл. 96, ал. 5 от Наредба № 6; 4/Вседемдневен срок след изпълнение на разпорежданията по т. 3, „Електроразпределение Север“ АД да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, [улица], да заплати на КЕВР сумата в размер на 75 лв. /двадесет и пет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА КЕВР да заплати на „Електроразпределение Север“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, [улица] сумата в размер на 262,50 лв. /двеста шестдесет и два лева и петдесет стотински/, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: